

сжция начинъ, както и австро-руситѣ въ образцовото сражение на 20*) ноемврий 1805 год.

Но, не ми се сърдете моля ви се — азъ искамъ да се докосна до една капитална чувствителна точка! Тя е... тя състои както виждате, въ това, че ние сме малко лѣнивички..., лѣниви сме ние и физически и интелектуално.

Азъ се осмѣлавамъ да изкажа това съ голѣма откровенность и го казвамъ, защото азъ самъ съмъ, — изповѣдвамъ си го, — сжщо необикновенно лѣнивъ. Да! трѣбва да си го признаемъ, че лѣността е най-главниятъ нашъ недостатъкъ. Тогава, Боже мой! ако трѣбва само отъ лѣността да се избавимъ, за да станемъ почти съвършенни, то защо да се не потрудимъ да се отърсимъ отъ нея? Ако се не потрудимъ, то това ще бжде вече не грѣшка, а, както имахъ случая да го кажа по-горѣ, — ще бжде едно прѣстѣпление, на което послѣдствията могатъ да бждатъ, сигурно, твърдѣ много фатални. И ако даже, никой отъ насъ не би ималъ голѣмата честь да участвува въ една бждѣща война, то това пакъ не може да бжде оправдание, за да се не учимъ и да се слобиемъ съ необходимитѣ тактически и стратегически познания: занаята си ние трѣбва добрѣ да знаемъ. Прѣдставете си единъ актьоръ отъ провинцията на най-добрата столична сцена... той ще прѣдставлява отъ себе си посмѣшище, а другитѣ актьори неще да могатъ продължи изиграването на пиесата. Както навсѣкждѣ въ природата, така и въ чловѣческитѣ комбинации, всичката сила се заключава въ хармонията и въ планомѣрното взаимно съдѣйствиe. Даже нашето облѣкло се нарича «униформа» и като ли че иска да ни каже, че нашитѣ дѣйствиа трѣбва да бждатъ всѣкога

*) Всички дати въ тази книга сж по стария стилъ. (Пр.)